

Junák

ZUBR
Lanškroun

Ročenka
2006

Pár slov vedoucího střediska úvodem

Je za námi 17. rok nepřetržitě činnosti střediska od jeho obnovení, rok 2006.

Jestli jsem v minulé ročence rok 2005 označil jako „nahoru a dolů“, mohl bych ten loňský pro změnu nazvat „dopředu a dozadu“. Oba roky měly přinejmenším jedno společné hodně změn a zvratů v tom pozitivním i v tom horším slova smyslu.

Loňskému roku nedominovala žádná velká středisková akce, na rozdíl od let předešlých. Možná, co do počtu podniků oddílů, to byl rok lehce podprůměrný, ale některé podniky se zase o to lépe vyvedly. Jako velmi pozitivní (to je to „dopředu“) hodnotím fakt, že mnoho akcí bylo organizováno novými rádkyněmi a rádci, mnohé přímo z jejich popudu. Jako to horší („dozadu“) pak některé neočekávané a rychlé, a pro mne znepokojující obraty ve vedení oddílů, a s tím i související otázka jak v nových rádcích a vedoucích podnitit nutné povědomí zodpovědnosti do doby, než si sami v sobě vybudují správné návyky vedoucích. Myslím, že právě toto téma bude v příštím období nejdůležitějším úkolem pro střediskovou radu, činovníky a vedoucí.

Zdá se že i ve střediskové radě i La Bonanze nám trochu ubylo sil a elánu.

Vše nasvědčuje tomu že nadcházející rok 2007 bude velmi důležitý pro další rozvoj střediska protože mnohé v organizaci oddílů i střediska se musí dokončit a mnohé změny z roku 2006 se musí projevit.

Držím nám všem palce a pevně věřím, že právě probíhající výměna generací bude úspěšná a ve prospěch oddílů a střediska.

Kobra, VS

Středisko v roce 2006 ...

První **lednovou** akcí střediska byly **Drobky** (Vánoční drobky) 14. 1. Cílem této narychlo připravené akce bylo potkat se i s těmi činovníky a R&R, se kterými se již setkáváme jen náhodně či zřídka a také se pobavit o situaci v 1. oddílu skautů po odchodu Čvachty z pozice vedoucího oddílu (v prosinci 2005). Každý měl dle možností přinést zbytky cukroví či podobné pochutiny a na programu bylo i promítání. Akce splnila svůj účel.

V lednu jsme též sečetli výsledky podzimního a vánočního prodeje kalendářů (2006) a almanachů (60 let skautingu v Lanškrouně). Z nákladu 520 kalendářů se prodalo 307 ks, 128 dalších jsme zadali sponzorům a v rámci propagace činnosti střediska. Podobně z 350 almanachů jsme 95 prodali a přes stovku rozdali.

V **Únoru** (10. 2.) **sněm** potvrdil ve vedení střediska Kobru (Stanislav Zedníček) a zástupkyni VS Silvu Královou. Středisková rada poté schválila změny ve vedení oddílů vlčata vede Liháč (Jakub Košťál) na místo Krtka (Milan Růžička), který převzal 1. oddíl skautů po Čvachtovi. Nutno ovšem již zde napsat, že koncem **března** Liháč ze studijních důvodů požádal o změnu a ve vedení vlčat ho nahradila Tomík (Hanka Šilarová), nicméně Liháč dál pomáhal s vedením vlčat až do tábora.

Úspěšným podnikem střediska pro činovníky a zájemce z řad R&R a starších skautů bylo 1. **zimní táboření** (4.– 5. 3.) na Kopretinové louce. Neobvyklou nadílku sněhu (60–70 cm) jsme plně využili, i když nám to trošku komplikovalo transport teepee a tyčí (půjčení od Dikobrazů) na louku. Vztyčili jsme teepee, postavili potní chýši i jakýsi „bazén“ ze sněhu.

Zatímco v březnu se oddíly rozjely na výpravy (skautky do Brna, skauti úspěšně na **florbalovém turnaji** u Šavanů v Zábřeze – 2x 1. místo z 10 týmů apod.) řešila středisková rada nejen různé varianty pro nové klubovny, ale i vytápění stávajících kluboven, které se vzhledem k tuhé zimě ukázalo jako neúnosné. Tyto podněty nakonec vyústily v nákup topných ventilátorů do kluboven na lokální přitápění, ve změnu podmínek ubytování schválenou stř. radou na jaře a spolu s dalšími impulsy v oblasti kázně a komunikace iniciovaly začátek práce na „Řádu fungování střediska“. Řád by měl popsat jak a co ve střediskové organizaci, v klubovnách atd. funguje a stát se jakýmsi základem pro lepší povědomí vedoucích, rádců a činovníků střediska o jeho organizaci. Tento řád jsme dávali dohromady až do pozdního podzimu a pod vlivem nešťastného úrazu na táboře dívčího oddílu byl rozšířen i o základy bezpečnosti při naší činnosti.

V **dubnu** nás čekal jarní úklid v klubovnách a okolí (8.–9. 4.) 2 dny práce. Další **2 brigády** následovaly na konci dubna a v květnu na Kopretinové louce. Cílem bylo získat tyčovinu na vlastní teepee (které chceme zakoupit), na táborové stavby a hlavně doplnění zásoby dřeva ke srubu, jež byl hodně v zimě využíván a veškeré dřevo bylo spáleno. Bohužel, na všech těchto brigádách (i těch na stavbu tábora) se ukázala naše současná slabina – nedostatek těch, kteří jsou ochotni přiložit ruku k dílu, když je to nutné. Tato výtka míří hlavně do řad starších skautů a skautek.

V **dubnu** (29. 4.) proběhlo na Zubrovce **místní kolo závodu Vlčat a Světlušek** (ZVaS) hlídek středisek Zubr a Dikobraz. Cvičné si trať proběhly i hlídky skautek a skautů. V okresním kole (13. 5., Dlouhoňovice) obsadil roj světlušek 5. místo a smečka vlčat 6. místo.

Začátkem května jsme podnikli **vandr do Nízkých Tater** či spíše povodí horního Čierneho Váhu. Sníh, Krtkovy sandály a zbytky úzkorozchodné železnice, vodopád vtiskly této akci nezapomenutelnou romantiku. Květen je též měsíc vodáků. Nenechali jsme si tedy ujit

4.–5. 3.
zimní
táboření

Divokou Orlici (Žamberk – Potštejn), ale hlavní jarní vodáckou výpravou byla **Sázava** (Zhořelý Kostelec – Píkovice) se skautkami a skauty (20.–21. 5.). Celý úsek se podařilo sjet 2x. Do třetice jsme s R&R sjeli v jediném dni **Jihlavu a Oslavu** (3. 6.)

Na jaře jsme doplnili inventář o několik pádel a vest. Silva též zajistila sporák do kuchyně v klubovnách na místo již nefunkčního. V **červnu**, kromě oddílových akcí, proběhlo **zdravotnické srovnávací školení** (Chůvka ze stř. Dikobraz) pro vedoucí/zdravotníky táborů a samozřejmě brigády na tábořištích.

Naše středisko pořádalo **3 klasické tábory** – Skautů (1.–15.7.) na tábořišti Randulka u Boskovic. Tábor dostal název „U mamuta“. Pod vedením Krtka tábořilo 13 skautů a 4 vedoucích – vedoucí se prostřídali, takže 4 je v průměru... Skautky tábořily u Vysoké Srbské u Hronova (15.–29.7.), „Tábor u šikmé latriny“. Vedoucí Silva, 27 skautek a Světlušek, 3 vedoucí. Vlčata tábořila ve stejném termínu na Kopretinové louce u Tatenic – tábor „Nový svět“, vedoucí Krtek, Tomík, Liháč, 12 vlčat a celkem 7 vedoucích. Na našem tábořišti kromě vlčat tábořily ještě oddíly Oičega Boskovice (skautky) v I. termínu a Sefoga Sokol Bzenec (smíšený) ve III. termínu. 13. 8. jsme společně se Sefogou a pár dobrovolníky střediska zbourali a uklidili tábořiště. Roveři a Rangers podnikly 2 akce ve 2 skupinách – Norsko (4 účastníci) a Francie – hory (7 účastníků). Prázdniny pak někteří činovníci a R&R uzavřeli 31. 8. na Majlantě – dvorečku – hraním a zpěvem, organizovaným Motášem (T. Krejča) a Kobrou. To by mohla být též jednou dobrá tradice...(?)

V **září a říjnu** se činnost oddílů rozjížděla jen velmi zvolna. Každý oddíl se potýkal se svými problémy. Skauti zahájili zvolna až koncem září a hledání nových sil a způsobu vedení oddílů pokračovalo celý podzim (a stále ještě se doладуje), u vlčat po jejich akci pořádané pro vlčata okresu **Cipisek od Sluňáku** došlo ke krizi, Tomík náhle odešla a Kečup (Tomáš Krisl) se ocitl ve vedení sám – naštěstí to zvládl výborně. Silva oznámila odchod z vedení skautek a předala svou funkci Báře Šťastné (Štístko), ale naštěstí dál aktivně pomáhá s vedením. Oddíl OS, jak zmiňuje Ken ve svém článku, citelně zeslábnul. 21. 10. zemřel Šin (Otek Juren), bývalý aktivní člen střediska OS, jeden z prvních členů vznikajícího střediska Zubr. La Bonanza (oddíl R&R) uskutečnila pár podzimních akcí, nicméně je zřejmé, že nám chybí mladý oddíl R&R. Bohužel, aktivita tzv. koedukované družiny (jak si na konci roku 2005 říkali starší skautky a skauti) tento podzim velmi ochabla.

I přesto se na podzim a v závěru roku povedlo několik akcí. Na **Kopě** (10. 9.) jsme se opět prezentovali houpačkou (vázaná stavba). Štulík navíc pomohl připravit houpačku i Šavanů na jejich akci v rámci Jarmarku v Zábřeze (16. 9.). Fous zlikvidoval velkou lipu jež nám padla za klubovny, podařilo se opravit střechu kuchyně na tábořišti (Fous) a kryt komína srubu (Kobra). V říjnu (21. 10.) proběhla brigáda v klubovnách. **Drakyáda** (již XI. ročník) pořádaná OS pro veřejnost měla největší dětskou účast v historii. 4. listopadu iniciativou Krtka proběhlo v klubovnách promítání (akce z léta) a diskuse o oddílu skautů, koncem listopadu pak Ježek (MUDr. Tomáš Dušek) provedl zdravotnické proškolení vedoucích a činovníků.

V prosinci připravil Bonzo VI. ročník **Dosilasa**, které proběhlo v tradičním pohodovém prostředí. Brigáda na ošetření stromků v Tatenicích („**Patlání 2006**“) a **Mafiáni XVI. ročník** s účastí skautů, skautek stř. Zubr i Dikobraz byly posledními střediskovými podniky roku 2006. O těch oddílových akcích se zmíní jiné příspěvky ročenky.

Na podzim mne oslovil Mičkinikwa z Šavanů – Trojky Zábřeh zda se nechceme zapojit do jím řízené publikační akce přípravy **pomocníka rádce**. Po dohodě s Dikobrazí jsme vzali 2 témata: rostliny, keře, stromy (stř. Zubr) a Zdravověda (stř. Dikobraz). Už se těšíme až dostanou naši rádci tento materiál celý k dispozici jako odměnu za účast při jeho přípravě.

Jak jsem zmiňoval, vznikl Organizační řád střediska Zubr (díky všem, kteří se na něm

podíleli). 20. ledna 2007 jsme pořádali odpoledne „**Hovory a horory s rádci**“ spolu s „**Drobky II**“. S rádci družin a vedoucími jsme nejen prošli zmíněný Řád (Kobra), ale detailně i zásady bezpečnosti při akcích a schůzkách (Kecka) a zdravotěvu (Ježek), a došlo i na pár her, občerstvení a večer promítání. Myslím, že to byl velmi dobrý, nutný a užitečný počín oceněný účastníky a že by se měl čas od času zopakovat. Ačkoliv proběhl již v novém roce 2007, vznikl jako výsledek událostí a aktivit v roce 2006.

V tom letošním roce – 2007 nás čeká několik důležitých aktivit (postarat se o archivaci dokumentů a fotografií střediska, dále opravit stárnoucí kuchyň a jídelnu na Kopretinové louce) a především rozhodnutí (nové vedení střediska, pokračování práce kolem nových kluboven a možná i kolem budoucnosti střediska/ středisek v Lanškrouně).

Kobra, VS

Dosílalo

Skautské klubovny aneb možnosti, které čekají.

V roce 2006 se objevilo zajímavé řešení, jak by se dala obě střediska Zubr i Dikobraz umístit do společného objektu, a bude záležet jen na novém zastupitelstvu města, zda tuto myšlenku uskuteční. Ale popořádku.

Při úvahách, které byly ve městě vedeny o beznadějně ztrátové městské tržnici, kohosi napadlo, že by tato mohla být rozebrána, přemístěna na jiné místo a adaptována pro skauty. Toto řešení má několik nesporných výhod:

Středisko Zubr sídlí doposud v Pamově vile na Žižkově ulici. Jde o jedinečnou budovu s pozemkem o velikosti nejméně 2 000 m², kterou by město mohlo výhodně prodat (viz současný zájem o sousední vilu) nebo použít pro jiné účely. Pro skauty je obtížné udržovat tento velký areál a každoročně platit desetitisíce za otop.

Středisko Dikobraz sídlí v domě na ulici 5. května, který i se zahradou přímo navazuje na areál, uprostřed něhož stojí stávající tržnice. Pokud by byl tento dům uvolněn a tržnice odstraněna, vznikla by obrovská plocha na jednom z nejlukrativnějších míst ve městě, která by mohla být zcela nově urbanisticky řešena a v konečné fázi nabídnuta kvalitnímu investorovi.

Lokalita, kam přemístit tržnici, se hledala dosti obtížně skoro půl roku. Na konci roku 2005 vypadala velmi nadějně varianta s postavením kluboven z částí městské tržnice v prostoru školních pozemků ZŠ A. Jiráska pod ZŠ Dobrovského. Zatímco v prosinci 2005 v hlubokém sněhu a v mrazu Bonzo a Kobra na místě rozměřovali a doma kreslili možný půdorys na tomto místě a v lednu dokonce byl tento plán přednesen na Mě zastupitelstvu, začátkem února už to nebyla pravda kvůli zamítavému postoji učitelského sboru ZŠ

Městská
tržnice,
naše nové
klubovny?

A. Jiráská. Celé jaro jsme spolu s zástupci města hledali další možnou lokalitu po pejskařích v D. Třešňovci, pod malým rybníkem, za škvárovým hřištěm mezi Vančurovou ulicí a D. Třešňovcem, u hřbitova. Nakonec jako nejreálnější vypadá pozemek navážky vedle atriových domů Na větru. V červnu jsme poslali žádost o dotaci 300 000,- Kč na ústředí naší organizace, žádost nebyla přijata. Mezitím nám B. Švehlák starší již podruhé připravoval v létě nákresy budoucích kluboven v lokalitě Na větru s plným využitím tržnice. 10. 7. předáváme Městské Radě dopis o zájmu využití tržnice na klubovny, s náčrtý a plány a ta s tímto plánem souhlasí.

Obě střediska sladila své představy s architekty a řešení, které bylo navrženo, by je zcela uspokojilo, ale...

V předvolebním období se mimo jiné rozhořel i „boj o tržnici“ a některé volební strany požadovaly její zachování na stávajícím místě. A pak ty peníze – adaptace tržnice na klubovny by stála několik milionů a ty teď město volné nemá (i když prodej uvolněných prostor po skautech by musel vynést minimálně tu stejnou částku). Co říci na závěr?

Celá věc vyžaduje ekonomickou úvahu bez vášní a emocí. Díky vstřícnosti našeho města mají zatím obě střediska střechu nad hlavou, a protože nepředpokládáme, že by někdo vyhodil na chodník 200 skautů, z nichž většina je mladších 18 let, je v tomto smyslu o naši existenci postaráno. Na stole je ale řešení, které má ambici na to být výhodnější pro město i pro skautská střediska. Alespoň já jsem o tom naprosto přesvědčen a doufám, že v tomto volebním období bude celá věc když už je tak daleko dotažená do konce.

Jan Střecha – Bonzo, klubovní zpravodaj

Skautky
sjíždí
Sázavu

1. oddíl dívčí – skautky

Tak se nám přehouppl další rok a je tu zase čas se ohlédnout na to, co všechno jsme v tomto skautském roce zvládly.

Minulý rok byl docela bohatý na akce a výpravy. Hned **v únoru** jsme jely na náš srub do Tatic a 22. 2. jsme oslavily Den sesterství tradičním Ringo turnajem.

V březnu jsme se vydaly do Brna. Víkend byl zaměřen na téma Lakomec a děvčata putovala za Harpagonovým dědictvím. Plnily v centru města různé úkoly a hledaly, kde si pan Harpagon ukryl své peníze. Jedním z úkolů byl najít někoho, kdo umí francouzsky, aby jim přeložil zprávu, kterou v průběhu hry našly, nebo hledaly lidi se jmény Katka, Petr a Jana, kteří se jim měli podepsat. Také jsme navštívily hvězdárnu, kasematy a hrad Špilberk.

V dubnu jsme se už podruhé zúčastnily Hledání jara. Letošním úkolem bylo v jarní přírodě najít mravence, kvetoucí modřín a kupu sněhu. První dvě zmíněné věci se nám najít nepodařilo. Na konci dubna jsme se cvičně zúčastnily Svojsíkova závodu (závod vlčat a světlušek) na Zubrovce.

V květnu jsme společně se skauty jsme sjely na dvoudenní výpravě řeku Sázavu. S nimi také proběhla nová akce s názvem Tre Kronor, což byla hra ve městě o dobývání Lanškrouna Švédy.

Červenec jsme strávily na táboře ve Vysoké Šrbské nedaleko Hronova, který jsme pojmenovaly „U Šikmé latríny“. I přes všechny útrapy, které nás potkaly, myslím, že tábor byl

Na táboře
„U Šikmé
latríny“

dobrý. Vžily jsme se do role námořníků královny Alžběty a vyplouvaly jsme na různá dobrodružství. Dopluly jsme až do Adršpašských a Broumovských stěn, nebo se vydávaly na plavby na lehátkách po řece Metuji, která tekla hned pod táborem.

V září proběhl nábor na základních školách, v říjnu výprava do Českého ráje a v listopadu tradiční kulinářská akce Zlatá Vařečka. Vařily se těstoviny na jakýkoli způsob, polévka dle vlastního výběru a dezert. Všechny skupiny se moc snažily a porota měla velmi těžké rozhodování, protože všechny pokrmy byly velmi dobré.

Prosinec je jako každý rok nadupaný akcemi. Hned na začátku proběhl V. ročník Dosilasa. O týden později ve městě řádili Mafiáni. Vánoce jsme slavily v půlce prosince. Dávaly jsme si dárky a potom některé z nás přespaly v klubovně a dívaly se na filmy. Ráno jsme tradičně šly společně ozdobit stromček pro zvířátka.

V oddíle fungují (fungovaly) celkem čtyři družiny. Družina světlušek – Berušky (pod vedením Morčete – Žanety Hrubešové) a tři družiny skautek – Lišky (vede Pip – Adéla Jungová), Volavky a Slunečnice (Cvrček – Zuzka Zedníčková). Družina Lasiček se rozpadla kvůli nedostatku členů a některé její členky se zapojily do vedení světlušek a vličit.

Cvrček, Pipi a Bára, vedoucí oddílu

Skautky
v ráji

1. oddíl dívčí – světlušky

Letošním rokem nás provázela etapová hra na motivy Rumcajse. První výprava, kterou jsme zahájily světluškovský rok 2006, byla do bazénu v České Třebové 26. 2. Další výprava následovala 8. 4. pod jménem Hledání jara. U klubovny světlušky dostali mapu, na které bylo namalováno kde je uvězněna víla, kterou musely tuto výpravu zachránit. Nebylo to tak snadné, protože musely splnit ještě 3 úkoly, které nám zadali ČSOP jako projevy jara. Avšak ani jeden se nám nepodařilo najít. Bylo hold vidět, že zima je stále tu. 20.–23. 4. se konala mega akce pro světlušky, vlčata a jejich vedoucí z široka daleka pod názvem „Cipísek“. 29. 4. byl tradiční Svojsíkův závod. Nebyl sice postupový, ale zato byl na blátě. Světlušky tedy „postoupily“ do okresního kola, které se konalo v Dlouhoňovicích u Žamberka. Vybojovaly krásné 5. místo. Naši poslední výpravou byla etapa: „Kudy teče voda“. Měly jsme jít do Sázaváku, ale překvapil nás nemilý déšť a byly jsme nuceni zůstat v klubovně a hrát pár her společně s kopřivnickými skauty a skautkami, kteří zde byli na výpravě. No a následoval tábor. Letos byl u Police nad Metují v krásné přírodě. Skautky ho měly ve znamení Námořníků a my pokračovaly ve stopách Rumcajse. Přesto se světlušky a skautky na některých etapách střetly (světlušky byly zařazeny do týmů skautek).

Nový školní rok jsme začaly i novou etapovou hrou „Po stopách starých Řeků“, kterou jsme zahájily společným deseti kilometrovým pochodem na lanškrounské Kopě. 14. 9. se konala tradiční Drakyáda. Vítr nám z počátku sice nepřál, ale pak se umoudřil a začal foukat, alespoň trochu. Den na to jsme měly Dypilon (tak se jmenovala jedna z brán do Athén) a tomu byla zasvěcená i celá neděle. Zasvěcená naší bráně do Athén, čili jinak dveřím do naší klubovny. Jak jistě víte, dříve byly brány zdobeny jednoduchými motivy, čímž jsme se nechaly inspirovat a svou bránu jsme si vyzdobily lineárně kreslenými zvířaty. To se holkám velice povedlo a teď máme krásné dveře. 26.–29. 10. jsme měly společnou výpravu se skautkami do Českého ráje, které se zúčastnily pouze čtyři světlušky. Ale za to jsme je všechny obdivovaly, kolik měly energie. Stačila jim jen chvilinka odpočinku a zase měly spoustu elánu. Den před Zlatou vařečkou měly světlušky Broučka cukráře. Vypomohla nám Silva, která byla úplně úžasná, protože dobrovolně navrhla, že bude péct se světluškami perníčky, aby jim nebylo líto, že skautky mají Zlatou vařečku a ony ne. První plech byl trošinku do černa, ale pak se klubovnou linula vůně perníčků, což pro ty co měly hlad asi nebylo příjemné. 1. 12. se konala tradiční soutěž ve zpěvu pod názvem Dosilaso. Světlušky měly připravené dvě písně: Morče za volantem a Madagaskar. Soutěž sice nevyhrály, ale dostaly ocenění za píseň Madagaskar. 9. 12. jsme se rozhodly, že uděláme něco pro ptáčky, kteří zůstávají přes zimu tady u nás a vyráběly jsme jim krmítka. Jelikož se nám ale nedařilo rozpustit lůj, tak jsme zavěsily květináče okolo klubovny a chodíme tam doplňovat zrní. Rok 2006 jsme zakončily vánoční besídkou a spaním v klubovně, kde jsme si udělaly takový malý filmový festival...

Morče, vedoucí roje světlušek

Výsledky Závodu včítat a světlušek 2006

kolo: místní/
termín: 29. dubna 2006
kategorie: vše

veřejl závodů,
hlavní rozhodčí:

Umístění	Číslo hlídky	Název hlídky	Disciplíny														Součet bodů	Čas										
			Počet členů hlídky	Vztah k vlasti	Logické myšlení	Zdravověda	Dopravní značky	Paměť	Manuální zručnost	Schop. Vyhř. inf.	Fyzická zdatnost	Vztah k přírodě	Kuchařská doved.	Orientace	Čas na trat	Čas na trat												
2	1	Sněženky - světlušky	0	18	2	20	2	20	2	18	2	15	2	20	2	24	2	18	2	11	2	0	0	0	32	2:11:30	255	
2	2	Mufloni - včata	Z	13	2	12	2	21	2	24	2	22	2	25	2	28	2	20	2	16	2	0	0	0	49	1:39:30	292	
1	3	Benišky - světlušky	Z	10	2	22	2	24	2	28	2	17	2	30	2	22	2	16	2	11	2	0	0	0	50	1:51:00	203	
1	4	Zelená šestka - včata	0	25	2	14	2	25	2	26	2	16	2	30	2	28	1	15	2	16	2	0	0	0	50	1:38:30	307	
3	5	Lišky - skautky	Z	8	2	25	2	22	2	11	2	20	2	8	2	15	2	25	2	6	2	0	0	0	36	1:37:30	244	
1	6	Josiřábi - skauti	0	5	2	27	2	23	2	17	2	20	2	22	2	23	2	21	2	13	2	0	0	0	50	1:27:25	295	
2	7	Vlaštovky - skautky	0	12	2	19	2	20	2	14	2	20	2	6	2	20	2	24	2	14	2	0	0	0	40	1:35:30	258	
4	8	Volavky - skautky	Z	7	2	17	2	22	2	12	2	20	2	18	2	15	2	23	2	21	2	6	2	0	0	28	1:45:30	234
		Maximum bodů		30	2	30	2	27	2	30	2	24	2	30	2	30	2	21	2	24	2	0	0	0	2	50		

výsledky
Místního kola
ZVAS

Výsledky Závodu včel at světlušek 2006

kód: Okružní

termín: 13.05.06

lokalita: Světlušky

vedl závoz:

hlavní rozhodčí:

 Ing. Petr Musilek - Podre
 Vlastislav Savařin - Rořín

Umístění	Číslo hřídky	Název hřídky	Podle čísel		Podle umístění		Disciplíny														Součet bodů						
			Podle čísel	Podle umístění	Čas na včel																						
Třídění včelaček (křítní zdej)			Pocet členů hřídky														Čas										
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14														
1	35	4. divčí oddíl, Č. Třebová	29	26	23	20	25	23	20	18	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	0:53:30	276	
2	33	Mořáci, Letohrad	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	1:05:30	262
3	31	Vavetky, Vys. Mýto	28	29	27	27	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	1:10:00	250
4	38	Žluté šesťky, Žamberk	27	27	22	22	29	29	29	29	29	29	29	29	29	29	29	29	29	29	29	29	29	29	29	1:09:15	242
5	36	Benušky, Lanškroun	25	26	24	24	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	1:12:00	234
6	32	Benušky, Letohrad	25	26	25	25	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	1:14:00	234
7	34	Světlušky, Č. Třebová	23	26	27	27	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	1:18:00	227
8	39	Snážanky, Lanškroun	22	26	24	24	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	1:25:00	224
9	37	Kočata, Dolní Dobruč	25	19	24	24	30	21	21	19	19	30	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	1:18:00	217
		Maximum bodů	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	2:40	

 výsledky
 Okres. kola
 ZVAS

Výsledky Závodu vícat a světlušek 2006

kolo: Okresní

veliké závody:

Ing. Petr Musilek - Padro

termín: 13.5.2006

hlavní rozhodčí:

Vladislav Sevěrník - Robín

kategorie: Mlčata

Umístění	Číslo hřídky	Název hřídky	Podle čísel	Podle umístění	Počet denní hřídky	Disciplíny															Součet bodů	Čas	Čas na trať				
						První pomoz	Orientace	Vlast a skauting	Dopravní značky	Fyzická zdatnost	Pamat'	Příroda	Zručnost	9	10	11	12	13	14								
1	14	Zeelená šestka, Lenskýroun	29	25	2	30	2	30	2	28	2	24	2	28	2	25	2	0	0	0	0	0	0	14	0:50:30	275	
2	15	Bobřič, D Dobrouč	29	25	2	30	2	30	2	30	2	22	2	28	2	28	2	0	0	0	0	0	0	13	1:00:30	267	
3	13	Krahupci, Č. Třebová	29	26	2	28	2	27	2	26	2	24	2	30	2	25	2	0	0	0	0	0	0	12	1:05:00	262,5	
4	16	Bílí zubří, Letohrad	29	21	2	28	2	30	2	30	2	25	2	29	2	30	2	0	0	0	0	0	0	11	1:10:00	261,5	
5	11	Hnědá šestka, Di. Třeb	27	24	2	28	2	27	2	23	2	24	2	30	2	28	2	0	0	0	0	0	0	10	1:07:00	255,5	
6	19	Mučloni, Lenskýroun	25	1	26	2	28	2	30	2	26	2	22	1	27	1	25	1	0	0	0	0	0	9	1:09:00	246,5	
7	20	Bobříci, Chocceň	27	21	2	20	2	26	2	27	2	19	2	28	2	27	2	0	0	0	0	0	0	8	1:09:00	236,5	
8	12	Červená šestka, Letohrad	28	22	2	26	2	30	2	26	2	20	1	27	2	18	2	0	0	0	0	0	0	7	1:11:00	236	
9	18	Mědná šestka, Žamberk	27	22	2	23	2	23	2	26	2	16	2	25	2	24	2	0	0	0	0	0	0	6	1:15:00	217,5	
10	17	Jestábi, Letohrad	30	2	12	2	27	2	27	2	26	2	20	2	25	2	23	2	0	0	0	0	0	5	1:22:00	210,5	
		Maximum bodů	30	2	30	2	30	2	30	2	30	2	25	2	30	2	30	2	0	2	0	2	0	2	2	140	

výsledky
Okres. kola
ZVAS

1. oddíl chlapecký – skauti

Je leden roku 2007. Leden bez mrazu, leden bez lyží, leden ve kterém si sněhu můžeme užít jenom na fotkách z loňska. Právě před rokem jsme se užívali nejúchvatnější, ale taky nejdrsnější zimu za mnoho posledních let a vlastně i celý ten rok byl tak trochu jako neskutečná jízda na zamrzlém potoce – člověk prostě nikdy nevěděl, co bude dál. Kolikrát se propadnul, kolikrát zůstal ležet rozplácly na zmrzlé hladině a jenom sledoval vlastní bolestný škleb v ledovém zrcadle. Nakonec jsme ale všichni přeci jenom stanuli v cíli, sundali brusle a vykročili na tu blátivou cestu roku 2007, která zase vede kamsi za obzor, kamsi do neznáma...pořád ale po skautské stezce.

Abych řekl pravdu nevím přesně, co k tomu dnes už minulému roku 2006 říct. Pro první oddíl to byl hlavně rok hledání cesty. Začal tím, že se po letech změnil vůdce oddílu a Čvachtu vystřídal Krtek. No, a pak už se mohlo vesele hledat, jak a kam vlastně ten oddíl vést. Hledalo se někdy celkem dobře a jindy úplně špatně. Podařilo se udělat dohromady šest vícedenních akcí, mezi kterými se určitě nedá zapomenout na předtáborovou speleologickou výpravu do Moravského krasu a taky na Pavla a jeho auto nebo na krkonošskou výpravu s přijímáním nových skautů od vřít s úchvatnými výhledy do mlhy.

Rok 2006 nám také přinesl úplně první ročník, v budoucno bezpochyby tradiční akce v obleženém Lanškrouně „Tre Kronor“, kterou si Bonzo troufá nazývat jarním protipólem Mafiánů.

Tábor
„U Mamuta“

Doufám, že všichni budou souhlasit, pokud napíšu, že to, co se opravdu povedlo, byl tábor. Na pár okamžiků to sice vypadalo, že tábor vlastně nebude mít kdo vést, ale nakonec se tam vystřídal tolik starých pardálů, že až oči přecházeli – Šťulík, Čvachta, Piškot, Bonzo, Chytrolín, Fousek, Uzlík a Krtek (Ti dva poslední tam jako jediní vydrželi celou dobu:-) i Kobra se přijel podívat. Tak jenom doufám, že kousek lovců mamutů v nás všech zůstane už na pořád a ne jenom jako špína za nehty.

Tak nějak jsme se dohledali až k Vánoční výpravě a tou vlastně pro činnost našeho oddílu rok 2006 skončil. Musím říct, že to byl rok celkem náročný, ale pořad je před našim oddílem obrovská otázka, co bude dál. Třeba už se dali věci do pohybu, třeba se nám letos podaří ten oddíl pořádně rozběhnout. Každopádně nás toho ale letos čeká dost. Uvidíme. Určitě bych ale rád poděkoval hlavně rádců družin, kteří se v dnešní době starají o to, aby nám to nějak fungovalo. Díky Šéfe, díky Pejre, díky Snoopy, díky Nete!

Hauk
KRtek

PS. Protože mi to moje dokumentaristická duše nedovolí, přeci jenom si sem napíšu seznam všech akcí, co se v Jedničce za ten minulý rok udály – Šáňkijáda, Nezlobsejáda, Jižní Pól, F1, Zimní táboření v Tee-Pee, Lezení a plavání ve Svitavech, Florbalový turnaj v Zábřehu, Toulcovy Maštale, ZVaS, Vodácká výprava, Pracovní výprava na srub, Speleologická výprava do Moravského krasu, Předtáborová brigáda, Tábor U Mamuta (Kterého se zúčastnilo 13 skautů v družinách Bobrů, Rysů a Jelenů, což asi nejlépe vypovídá o tom, kolik jsme letos měli aktivních skautů.), Podzimní výprava na srub, Krkonoše 2006, DoSiLaSo, Mafiáni, Vánoční schůzka, Vánoční výprava...)

Výprava do
Moravského
Krasu

1. oddíl chlapecký – vlčata

V roce 2006 opět smečka vlčat měla družinu Lišáků, Orlíků a Muflonů. Pod vedením Tomíka jsme se scházeli nejen na schůzkách, ale i na výpravách a jiných společných akcích.

První výpravou v únoru jsme se vypravili do Antarktídy. Bydleli jsme v Lékárníkové chatě u Skuhrova, bojovali se sněhem a zachraňovali tučňáci populaci před lovci. Také si vyzkoušeli stopování na sněhu a dověděli se něco o životě v zimním lese.

V dubnu jsme uspořádali menší akci pro světlušky a vlčata, s kterými se přátelíme, u nás v Lanškrouně. Pozvali jsme je na malou výstavu meteoritů, které ovšem ukradl jakýsi zloděj, kterého jsme museli vysledovat a dopadnout. Nakonec se nám podařilo cenné meteority získat zpět. Během společného víkendu se obnovila stará přátelství a navázala nová, zahráli jsme nové pro nás neznámé hry a všichni se dobře pobavili.

Tento rok byl Svojsíkův závod pro světlušky a vlčata, takže po společném místním kole se střediskem Díkobraz jsme jeli ještě srovnat naše síly do okresního kola do Letohradu. Neočekávali jsme první místo, ale vlčata zabojovala a dostala se do první půlky. Také jsme zde měli možnost poznat další smečky a roje z okolí.

V červnu jsme se vypravili do Moravského krasu. Prohlédli jsme si tamní krásy a dokonce jsme prolézali jeskyněmi jako praví jeskyňáři. Ač to bylo namáhavé, nakonec to byl pro všechny hluboký zážitek.

Letošní tábor jsme ztrávili v Tatenicích. Vyzkoušeli jsme si vše, co jsme se během roku naučili a přidali spoustu nových dovedností, které se dají vyzkoušet jedině na táboře.

Vlčata
na táboře
v Tatenicích

Stavěli si příbytky na přespání, kluci si sami uvařili a naučili se pracovat s nářadím. Družiny i jednotlivci soupeřili mezi sebou v táborové hře Nový stát. Každý se probíjával vzhůru po společenském žebříčku, byl povyšován za to, co vykonal, popřípadě pokud nekonal nic, klesal. Počasí nám přálo a tak jsme užili jak vodních radovánek, tak lesních dobrodružství. Dokonce jsme si postavili vodní přehradu na potoce, kam jsme se chodili koupat.

V září jsme ve školách ukázali fotky z naší činnosti a povídali, co děláme, abychom nalákali pár nových tváří, což se nakonec částečně povedlo, ačkoliv ne v tak velké míře, jak bychom očekávali.

Lanškrounské kopy jsme se účastnili jako každý rok. Dokonce se k nám přidalo pár známých světlušek z Ústí nad Orlicí. Společně jsme šli naší obvyklou 15-kilometrovou trasu. Na pár her po cestě se dokonce přidali i kolemjdoucí. Zbytek víkendu jsme strávili v našich klubovnách při společných hrách a zpívání.

Na konci září nás ještě čekala velká akce pro světlušky a vlčata „Cipisek od Sluňáku“. Počet účastníků překvapil i nás. Během víkendu účastníci změřili síly mezi sebou v různých soutěžích, poznávali okolí lanškrounských rybníků a život zvířat kolem nich. Hlavně se vlčata a světlušky poznali s dalšími novými kamarády. Akce se nevydařila, tak jak jsme čekali, ale některá vlčata ani nebylo možné odtrhnout od společných zábav, když měli odjíždět v neděli domů.

V říjnu jsme společně se skauty jeli na čtyřdenní výpravu do Krkonoš. Vysokohorské výlety nás vyčerpaly, ale odpočinuli jsme si při společných hrách se skauty. Během výpravy se konala poradní skála, kde jsme se rozloučili se staršími vlčaty, která odešla ke skautům.

Také jsme se účastnili střediskové pěvecké soutěže Dosilaso, kde jsme prokázali naše pěvecké kvality a se sborem Huroni dostali ocenění „za nejvíce decibelů“.

A rok jsme zakončili společnou oslavou vánoc, i když bez sněhu. Ozdobili jsme náš přírodní vánoční stromek, zapěli koledy a rozdali si dárky. Také jsme zachraňovali Ježíška před zlým Herodem a zahráli si spoustu dalších her.

Na konci roku došlo ke změně ve vedení, objevili se nové tváře. Uvidíme, co nového přinesou do činnosti naší smečky.

Kečup, vedoucí smečky vlčat

La Bonanza

Rok 2006 se bohužel nesl v pokračování útlumu činnosti roverského kmene La Bonanza. Tak jako loni k tomu vedl především fakt, že další členové oddílu dostudovali a věnují se více práci a kariéře. Cíl přilákat do kmene nové mladší členy a předat jim své zkušenosti s roverskou činností se také bohužel nezdařil. Nový roverský kmen se snad formuje v „koedukované družině“ a tak středisko bez mladých roverů nebude dlouho. Budoucnost La Bonanzy již není v pravidelné činnosti, ale v občasných výpravách, outdoorových akcích a pomoci středisku formou účasti na brigádách a střediskových akcích.

Činnost La Bonanzy v roce 2006 tradičně začala Silvestrem na mlýně v Herboticích. Účast byla jako vždy velká a především díky vynikajícím sněhovým podmínkám a pestrému programu se nám Silvestr opravdu vyvedl. Tuhá zima přispěla i ke zdaru další akce - Zimnímu táboření. Přespání na zasněžené Kopretinové louce v tee-pee byl jedinečný a hlavně mrazivý zážitek.

V jarních měsících jsme uspořádali akci pro skauty z Jedničky v Toulouvcových Maštálích. Přespali jsem na chatě vysokomytských skautů v Roudné a strávili příjemný jarní víkend ve skalách.

Jarní měsíce se již tradičně nesou ve sjíždění řek. Letos jsme sjeli Divokou Orlici a nemohli jsme vynechat ani Jihlavu, kterou jsme výjimečně doplnili o Oslavu.

Tradiční letní expedice jsme stejně jako loni z důvodů časových a finančních rozdělili na dva týmy. Jedna skupina se pod vedením Krtka vydala za krásami Norska a druhá včele s Benym do francouzských Alp.

Norsko, to je krásná země plná hor, fjordů, vodopádů, sobů, jezer... Sousedí to k sobě mají i kilometr daleko, většina domů je ze dřeva s typickou červenou barvou a střecha je pokrytá trávníkem. Autem přes Německo na trajekt do Dánska, Euromostem do Švédska a pak už

Norsko,
nad fjordem
Geiranger

jen na sever do Norska vyrazili Krtek, Janka, Fousek, Lucka a Bára. Navštívili olympijský Lillehammer, nejvyšší hory Norska - Jotunheimen, fjordy, Atlantic Road, Trolí žebřík, Trolí kostel, ... a ochutnali i něco zdejších specialit – velrybu (kterou si krom Norska můžete dopřát už jen v Japonsku).

Tým Francie o sedmi účastnících (Beny, Daisy, Ježek, Suk, Šroubek, Monty a David) se vydal dvěma auty přes Německo a Švýcarsko do Francie. Utábořili jsme se v kempu hned u hranic ve známém horském středisku Chamomix přímo pod nejvyšší horou Evropy Mont Blancem. Během desíti denního pobytu jsme absolvovali výlety po hřebenech Alp, nebezpečnou cestu na ledovec a při tom se stále kochali výhledem na Mont Blanc. Kromě horských výstupů jsme si zajeli i na výlet do olympijského městečka Albertville a na odpočinkový výlet k Ženevskému jezeru. Akci jsme zakončili náročným jednodenním výstupem na horu Le Buet o nadmořské výšce 3 109 m.n.m.

V srpnu jsme na mlýně v Herboticích uspořádali hodnocení letních expedic společně s promítáním fotografií z akcí. Na podzim někteří členové kmene pomáhali při organizaci střediskových akcí jako Kopa, Cipísek, Drakyáda, Mafiáni apod. Roverský rok jsme zakončili samozřejmě Silvestrem na mlýně.

Beny

Koedukovaná družina

Na začátku roku jsme jeli na Benyho chatu v Herborticích, kde jsme strávili víkend a mimojiné si zahráli Eskymáckou honičku v asi metr hlubokých uličkách. Během roku už možná kromě jednoho pobytu na srubu nic nebylo. Pár z nás jsme strávili Silvestr společně s kamarády na srubu. Jelikož se k vedení koedukované družiny nikdo moc nemá, tak se nic neplánovalo. Snad nikoho neurazím, když si troufnu říct, že koedukovaná družina už vlastně není.

Cvrček

Na vcholu
Aiguille
du Midi
3 842 m.n.m

Oddíl OS

Po letech hojnosti, dá-li se tak v přeneseném smyslu slova říci, byl rok 2006 ústupem v aktivitě oddílu OS. Zaregistrovalo se jen 13 členů. Okresní setkání vedoucích klubů si do plánu pro rok odhlasovali dva srazy a to v červnu v České Třebové a v září do Litomyšle.

21. 6. připravil českotřebovský oddíl sraz v přírodě u chaty sv. Floriána. Zde byla pro nás připravena vědomostní soutěž, v níž jsme obstáli se ctí. Následně byl prostor pro přátelské pobesedování a posléze nezbytné fotografování. Účast byla velmi potěšitelná – sešlo se nás 39.

20. 9. se uskutečnil výlet do Litomyšle, kde jsme s Oldskauty byli poprvé. Program byl zaměřený na prohlídku města a zámeckých prostorů. Bohužel se nás sešlo jen 13, asi to nebylo dost lukrativní, což bude předmětem jednání vedoucích klubů.

Oddíl OS Zubr měl v roce 26 schůzek, z těch nejzajímavějších bych chtěl vyzvednout Den sesterství, Drakyádu, kde jsme zaznamenali doposud nejvyšší účast dětí, tradiční Svíčkové hody a Vánoční rozjímání. Společně jsme též oslavili dva sedmdesátileté jubileaty.

Na závěr musím konstatovat, že můj záměr z loňského roku, kdy jsme jako hlavní úkol do budoucnosti avizoval nutnost omlazení našeho klubu se nesetkal s přiměřenou odezvou, protože pokles aktivity alespoň v mém případě jsou bohužel přibývající léta, úbytek sil a přetrvávající zdravotní potíže.

Omlazení je pro lepší činnost nezbytné.

Ken – Vladimír Musil, vedoucí OS

Oldskauti
na srazu
v Č. Třebové

Letní tábory stř. ZUBR

Skauti a skautky ze střediska Zubr Lanškroun Vám chtějí přiblížit své vzpomínky a zážitky z letních táborů. Třináct vlčat (chlapci 6–11 let) jelo pod vedením Hanky Šílarové na střediskové tábořiště na Kopretinové louce u Tatenice. Skautky (děvčata 11 – 16 let) a světlušky (děvčata 6 – 11 let), ačkoli tábořily nedaleko Hronova, pojmenovaly své místo „U šikmé latríny“. Tábor 27 děvčat vedla Silva Králová. Skauti (chlapci ve věku 11 – 16 let) si svůj tábor nazvali „U mamuta“, konal se v Moravském krasu, vedl ho Milan Růžička a zúčastnilo se ho 13 chlapců. Roveři a rangers (odrostlí skauti a skautky) letos podnikli expedici Norskem a zdolávali francouzské Alpy.

1. oddíl chlapecký – vlčata

Na letošním táboře prožilo společně třináct chlapců a šest vedoucích patnáct dní, na které určitě budou vlčata dlouho vzpomínat. Vyzkoušeli si, jaké to je odpoutat se od rodičů, starat se o své věci pár dní sám a ještě pomáhat se společnými pracemi. Počasí nám přálo, a tak jsme společnými silami postavili na říčce obrovský aquapark, kde se za parných dnů každý rád smočil. Vypravili se na výpravu a zkoušeli, jaké to je přespat v lese pod přístřešky, které sami postavili. Poznávali rostliny a zvířata nikoliv z obrázků, ale kolem sebe. Celý tábor probíhal v duchu táborové hry, ve které se všichni ocitli už při příjezdu. Přijeli do nové země, kde se z pozice bezdomovce probíjeli po společenském žebříčku. Tři družiny mezi sebou soupeřily, aby dokázaly, která je nejlepší. Zabránily teroristům vyhodit jadernou elektrárnu, stavěly školu v Africe, přepravovaly humanitární pomoc a nakonec odhalily nebezpečný Podsvětí gang a zlikvidovaly jeho tajnou zbraň. Všichni jsme odjžděli s novými zážitky a chutí na další společnou akci.

Skautky
v Novém
městě nad
Metují

1. oddíl dívčí

Náš letošní tábor se konal u Vysoké Srbské. Tento rok jsme si hrály na námořnictvo královny Alžběty a snažily se dostat na post kapitána. Vyráběly jsme si námořnická trička a korále pro domorodce na objevených ostrovech, tetovaly se Henou, i vzpoura na loď proběhla. Jako každý rok se běžela Finská stezka, která spočívá v divokém běhu vodou s podplouváním překážek, kopřivami, bahnem a do kopce. Našly jsme si malou zátoku na Metuji, protékající táborem, kam jsme se chodily opalovat na nafukovacích lehátkách. Ani písek nechyběl. Připadaly jsme si opravdu jako u moře. Jednou z etapových her byla plavba na lehátkách, při které jsme se pořádně vyřádily.

V polovině tábora jsme uspořádaly návštěvní den, na který přijeli rodiče a příbuzní, aby si s námi zahráli hry jako například obří Člověče, nezlob se nebo turnaj v ringu a viděli své děti. Myslíme, že se ten den opravdu vydařil.

Během tábora navštívily skautky Adršpašské a Broumovské skály a nechaly se unést tamní nádhernou krajinou. Světlušky se podívaly do Babiččina údolí.

1. oddíl chlapecký skauti

Netopejr líně vstal od táborového ohně. Potřásl hlavou směrem k začazenému vchodu do jeskyně, kde strávili poslední zimu. Na něm i na ostatních lovcích lanškrounské tlupy bylo vidět, že v posledních měsících rozhodně neustrádali. Zdvížená břicha a povadlé svaly byly jasným důkazem, že tito lovci již příliš dlouho žijí bezstarostným životem. Nebýt vsudy přítomných komárů a vši, nic by je dnes z jejich klidu asi nedokázalo vyrušit. Takhle ale zevlovali po okolí a nevěděli, co by roupama...

Doufám, že se mi čtenáře tohoto článku podařilo alespoň na okamžik přenést zpět o několik tisíc let do Moravského krasu Magdaliánské doby, tedy času „Lovců mamutů“. Přesně tam se totiž na dva týdny přenesl i náš skautský oddíl, aby na tábořišti Randulka nedaleko Boskovic strávil nezapomenutelných čtrnáct dní v úplně jiném táborovém světě, kde se představa může stát skutečností.

Společně s Mamutíkem, Kopčemem a ostatními postavami Štorchových „Lovců mamutů“ jsme pak poznávali nejenom Moravský kras a jeho pravěkou historii, ale i své vlastní hranice a schopnosti. Přátelství a smysl pro odpovědnost jsme utužili při dobývání skalních výšin i při pronikání do hlubin tajemných jeskyní. Prožívali jsme kouzelné večery u táborového „věčného ohně“, který nesměl nikdy vyhasnout, jinak by naši pravěkou tlupu čekalo dlouhé hladovění. Během tří denního putování, které po vzoru pravěkých lovců probíhalo s minimálním vybavením a navíc bez možnosti použití batohů, jsme poznali jak turisty přeplněný Boskovický hrad, tak i tajemná kouzla míst zaniklých vsí, na nichž jsme nocovali. Tam se mohl každý z nás, při noční hlídce, se zrakem upřeným do hřejícího ohně, zahledět hluboko do svých myšlenek a odpovědět si na základní otázky svého života. Poslední den přinesl vyvrcholení celotáborové hry – našli jsme mezi sebou toho nejlepšího pravěkého lovce. Po závěrečném ohni nás pak druhý den naše kola přenesla nejenom o několik desítek kilometrů severněji, ale pomyslně i o několik tisíc let opět do současnosti.

Pojďte tedy někdy s námi, ať vidíte, jaké to je, hledat na skautské stezce...

Slávka, Kečup, Cvrček, Krtek

Zpráva o hospodaření 2006

Hospodaření střediska se v zásadních rysech nelišilo od přechozích let. Tradičně největším zdrojem výnosů byly akce oddílové a celostřediskové, dále dotace od Města Lanškroun (celkem 75 tis. Kč), dotace z MŠMT získané prostřednictvím ústředí (33 tis. Kč) a z registrace členů. Ve výdajové oblasti dosáhly největšího podílu náklady na akce, poměrně vysoký podíl ukousnuly také náklady spojené s provozem kluboven.

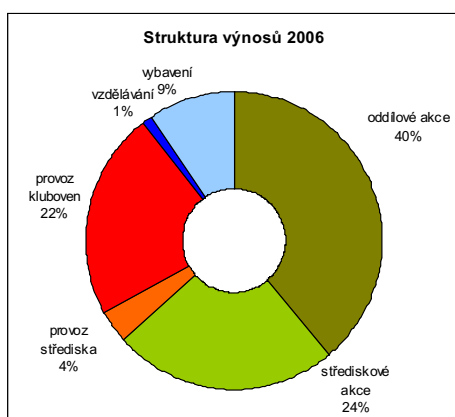
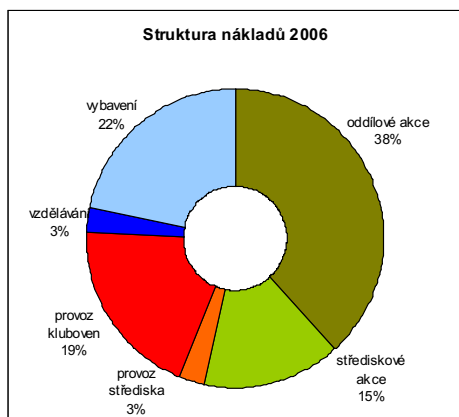
Jedinou výraznější změnou oproti přecházejícím obdobím bylo navýšení výdajů na vybavení z důvodu rozšíření vodáckého vybavení (2 nafukovací čluny – pálavy, pádla, vesty...) a nákup zbrusu nového tee-pee.

Naše velké poděkování míří k Městu Lanškroun, které nás v roce 2006 velkoryse podpořilo a také našim sponzorům, kterými v uplynulém roce byli:

firma Uniplus
 MVDr. Miroslav Šperlich
 Ing. Zdeněk Polák.

Účetně skončilo hospodaření roku 2006 v poměrně vysokém přebytku 62,5 tis. Kč (celkové náklady dosáhly 268,4 tis. Kč a výnosy 330,9 tis. Kč). V tomto výsledku (resp. v nákladech) ovšem nejsou zahrnuty některé položky nakoupeného vybavení, které budou vstupovat v příštích letech do odpisů. Při jejich započtení klesne zisk na 17,5 tis. Kč. Mírně přebytkovým hospodařením se chceme zajistit pro možně vyšší výdaje v budoucích letech (např. z důvodu obnovy vybavení, které nám v mnoha případech slouží i déle než deset let). Aktiva střediska (majetek) se za uplynulý rok zvýšila z 375,2 tis. Kč na 441,8 tis. Kč.

Šroubek

Pozn.: Dotace jsou zahrnuty mezi jednotlivé oblasti podle způsobu jejich využití. Dary a registrace jsou započteny ve střediskových akcích.

Sportovní vybavení

V roce 2006 jsme pořídili nové sportovní a tábormické vybavení. Pro zimní i letní táboření je možné využít nové tee-pee. Jeho průměr je 5,5 m (max 10 ležících osob), k dispozici je laining. Tyče jsou přichystány na tábořišti v Tatenicích. Dalším přírůstkem jsou dvě loď „Pálavy“, několik vest a pádel. V současné době máme k dispozici jeden raft a dvě Pálavy, dostatek záchraných vest a pádel.

Pro zájemce o lezení na ledecké stěně připomínám, že středisko má pět sedacích úvazků, karabin, slaňovacích osmiček a dvě lana.

Fous

Zimní
táboření
v Tatenicích

Výchova a vzdělávání činovníků v r. 2006

Skautské vzdělávání

„Posláním Junáka je podporovat rozvoj osobnosti mladých lidí, jejich duchovních, mravních, intelektuálních, sociálních a tělesných schopností tak, aby byli po celý život připraveni plnit povinnosti k sobě samým, bližním, vlasti, přírodě a celému lidskému společenství...“ (ze Stanov Junáka).

Junák má oproti jiným organizacím propracovaný systém vzdělávání mládeže a dospělých členů (činovníků). Každý, kdo zastává význačnější funkci nebo pracuje s dětmi, musí mít složenou patřičnou kvalifikační zkoušku, jejíž obsah je závazně stanoven. V našem středisku má vzdělávání činovníků silnou tradici. Dovoľte, abychom vám zjednodušeně nastínilí skautský vzdělávací systém.

Základním kvalifikačním stupněm je tzv. čekatelská zkouška určená pro patnáctileté a starší. Musí ji mít složenou každý, kdo spolupůsobí ve vedení oddílu nebo sám vede kratší akce.

Ve středisku ZUBR Lanškroun je dobrým zvykem, že téměř všichni dospělí absolují čtyřicetihodinový zdravotnický kurs, na jehož základě mohou působit na táborech jako zdravotníci. Tato příprava není v žádném případě samoučelná pouze pro vnitřní potřebu Junáka, ale své uplatnění nalézá i v civilním životě, neboť nikdy nevíme, kdy bude potřeba naší pomoci.

Nejdůležitějším kvalifikačním stupněm pro dospělé je vůdcovská zkouška, která předpokládá absolvování zdravotnický kurs, složenou čekatelskou zkoušku a praxi v činnosti s dětmi. Vůdcovská zkouška opravňuje k samostatnému vedení oddílu a tábora. Ověřuje, jestli je dotýčný schopen samostatně úspěšně vést a vychovávat mládež.

Jako nadstavba jsou pro skauty starší patnácti let pořádány lesní kursy a pro zkušené dospělé vedoucí se pořádají lesní školy. Probíhají formou letních táborů a slouží k dalšímu vzdělávání, výměně zkušeností a motivují k další činnosti.

Odborné činovnické kvalifikace v různých oborech může činovník získat na základě profese nebo po složení zkoušky, která ověřuje hluboké odborné i praktické znalosti a metodické schopnosti. Její držitel tvoří „odbornou veřejnost“ Junáka a fungují jako instruktoři a lektori na skautských akcích a mimo jiné také zkouší na čekatelských a vůdcovských zkouškách.

Vzdělávání ve středisku ZUBR Lanškroun v r. 2006

Čekatelská zkouška: v únoru a březnu se bratr Leoš Otáhal zúčastnil čekatelského kursu pořádaného v rámci okresu Ústí nad Orlicí, na jehož závěru složil čekatelskou zkoušku. Obdobně br. Vítek Březina úspěšně absolvoval čekatelský lesní kurs Stříbrná řeka a sestry Adéla Jungová a Zuzana Zedníčková čekatelský lesní kurs Velká Morava. Z dívčího oddílu se dále sestry Žaneta Hrubešová a Iva Šilarová o prázdninách zúčastnily rádcovského tábora Hradiště.

Velkým počinem Okresní rady Junáka Ústí nad Orlicí bylo uspořádání vůdcovského lesního kursu „Poutník“. Tento kurs se skládal z jarního víkendu v Dolní Čermné, desetidenního letního tábora v Domašově nad Bystřicí a závěrečných vůdcovských zkoušek, které na počátku října hostily naše klubovny. Cílem kursu bylo připravit budoucí vůdce ke

zdárnému složení vůdcovské zkoušky a k vedení oddílu. Z našeho střediska byli přihlášení tři frekventanti, z nichž pak úspěšně kurs dokončili Jakub Košťál a Hana Šilarová.

Sestra Mgr. Slávka Urbanová a bratr Martin Krátký se zúčastnili instruktorské lesní školy, jejíž absolvente umožňuje pořádat vzdělávací akce pro potřebu Junáka. Br. Ing. Miloslav Uher obhajobou písemné práce úspěšně složil tzv. manažerskou zkoušku se zaměřením na hospodaření, která je určená pro činovníky, kteří se zabývají administrativou, účastnictvím nebo organizačními a právními záležitostmi neziskových organizací. Br. Martin Krátký získal odbornou činovnickou kvalifikaci v oboru Hospodaření.

V červnu proběhlo v našich klubovnách pod vedením Petry Dušánkové jednodenní povinné doškolení ke zdravotnickému kursu, jehož náplní byly novinky a rozšiřující témata v poskytování první pomoci a hygieně nejen na táboře. Doškolení bylo zakončeno kvalifikačním testem, který všichni úspěšně napsali. Obdobné školení, tentokrát už jen pro další činovníky z našeho střediska, se konalo v listopadu. Vedl ho MUDr. Tomáš Dušek; také zde všichni uspěli.

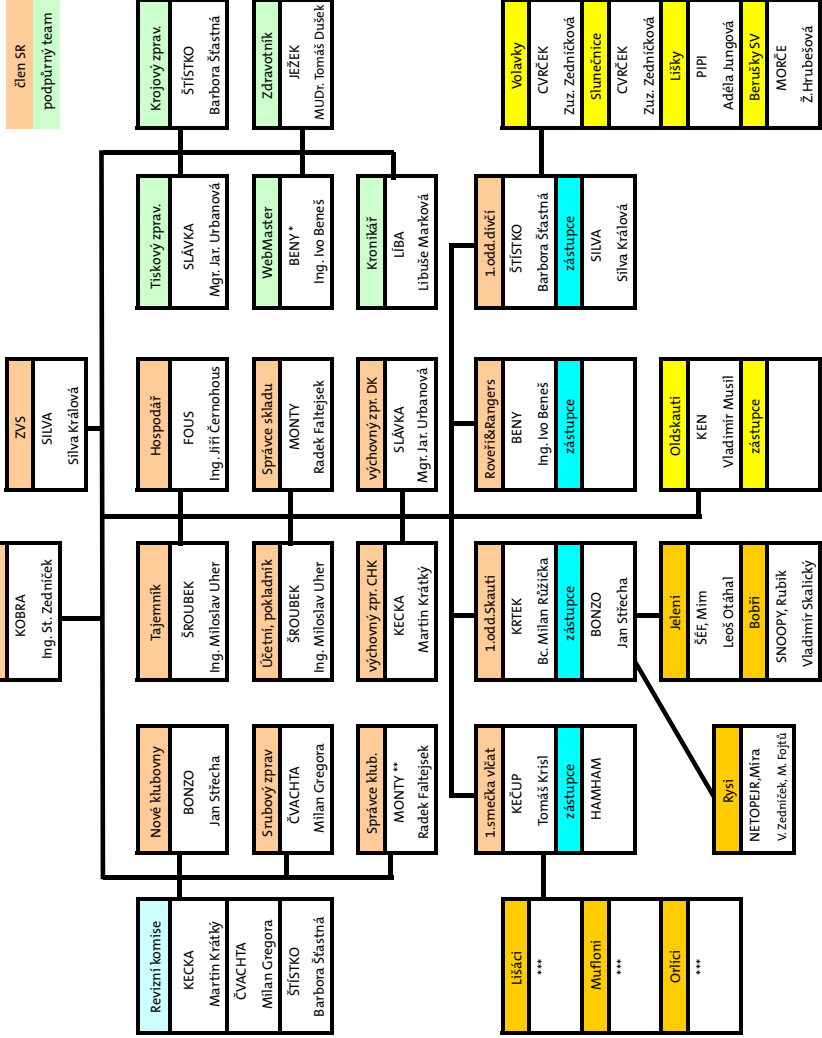
Tři členové našeho střediska se také podíli na vzdělávání činovníků v rámci Junáka. Sestra Slávka Urbanová přednášela a zkoušela na okresním čekatelském kursu pedagogiku a psychologii, v komisi pro čekatelské a vůdcovské zkoušky v Hradci Králové zkouší obory pedagogiku, psychologii, metodiku a kulturu a estetiku. Byla též instruktorkou okresního vůdcovského lesního kursu Poutník pro psychologii a kulturu a estetiku. Již čtvrtý rok se sestra Slávka podílela na přípravě a zdárném průběhu kulturně-estetického semináře „Kulturní tržiště“ pro skauty a skautky z celé republiky, kterého se taktéž jako v předchozích letech zúčastnila děvčata z 1. dívčího oddílu. Bratr Martin Krátký přednášel a zkoušel na okresním čekatelském kursu obory organizace a právo a hospodaření. V královéhradecké komisi pro vůdcovské a čekatelské zkoušky zkouší obory myšlenkové základy skautingu a historie, příroda a ekologie a hospodaření. Ve vůdcovském lesním kursu Poutník měl na starosti obory tělovýchova a sport, příroda a ekologie a spolupodílel se na přednášení a zkoušení myšlenkových základů skautingu a historie. Sestra Bára Šťastná se na podzim podílela na uspořádání celostátního vůdcovského kursu „Skleňák“, také zaměřeného na estetiku a rukodělné činnosti.

V listopadu a prosinci se několik starších členů našeho střediska zapojilo do projektu skautského oddílu Trojky ze Zábřeha na Moravě, která nám nabídla spolupráci. Šlo o přípravu „praktického pomocníka“ pro rádce, tedy celoročního skautského programu, kdy je každý měsíc jinak tematicky zaměřen (např. první pomoc, historie ČR, uzlování atp.). Naše středisko, vzhledem k zaměření některých členů, bylo požádáno o kompletní zpracování měsíčního programu k tematickému celku rostliny, keře, stromy. Do tohoto sborníku přispěly sestry A. Jungová, Z. Zedníčková, Ž. Hrubešová, S. Urbanová a M. Krátký, který zároveň celou přípravu za středisko ZUBR koordinoval.

Kecka, výchovný zpravodaj

STŘEDISKO 534 06 „ZUBR“ LANŠKROUN – 2006

1.10.2006

** - klubovnového správce, ač nejmenováni vykonává Monty

* - na web technicky spravuje Rubik

Jedno skautské středisko v Lanškrouně?

V posledních letech se spolupráce obou lanškrounských středisek – Zubr a Dikobraz – výrazně zintenzivnila. V některých případech se skautky a skauti obou středisek sami setkávají na neformálních akcích společně pořádaných. Není tedy asi překvapením, že jsme občas v příležitostných diskusích na téma spojování středisek narazili. Jenže dosud zůstávalo jen u těch pár výměn názorů bez závěru.

Pojďme toto téma vzít vážně a položit si otázku zda skutečně jsou důvody mít v našem malém městě 2 skautská střediska, co nás spojuje a rozděluje, a co by spojení středisek přineslo a odneslo. Brzy tomu bude 15 let od rozdělení střediska Zubr a myslím že mnohé je už jinak než v 90. letech (podmínky pro skautování, nároky na vedoucí, chování a zájmy dětí, přístup rodičů, komunikace, způsoby propagace atd., atd.), naprostá většina současných členů středisek i vedoucích již důvody rozdělení středisek přímo ani nezná, a přitom cíle a zaměření středisek jsou v mnohém totožné. Proto tuto diskusi vyvolávám. Pojďme si probrat názory a pokud se většina v obou střediscích shodne že spojení je výhodnější, pak teprve přijde čas hledat způsob spojení a řešení případných střetů zájmu a názorů.

Pokusím se tedy shrnout podle pro a proti jako výchozí bod.

Proč se spojit?

1. Ušetření sil a možná i prostředků na řízení střediska. Jedno hospodaření, jedna odpovědnost nadřízené OJ.
2. Posílení a podpora aktivit = více nápadů, více aktivních členů jež pomohou realizaci. Nový impuls pro činnost střediska a oddílů. Pravděpodobná výměna tradic, nápadů a zkušeností a postupné přejmutí toho nejlepšího.
3. Sjednocení majetku a jeho efektivnější využití k aktivitám.
4. Výchova k toleranci u dětí. Už nebude Oni a My. Navíc - kdo jiný než skauti by měli ukázat, že i lidé různého vyznání, národnosti, názorů mohou naplňovat společný cíl.
5. Dobrý signál veřejnosti. Možná že dodnes většina místních těžko rozlišuje nebo dokonce nechápe proč jsou 2 střediska. Budou jen SKAUTI.
6. Vznik velkého střediska o cca 100 dětech a 180 členech celkem je už významná síla pro jednání typu „nové klubovny“, dotace, sponzorství apod. Zdaleka největší dětská organizace v Lanškrouně a okolí. Možná se o faktickém efektu dá polemizovat, ale 100 (160) je určitě víc než menší/větší půlka z tohoto počtu...

Co může být proti a co se musí domyslet!

1. Název a logo střediska

Proč? Každé středisko je určitou „zaběhlou značkou“ a má své logo.

Příklad řešení: Proč ne stř. „Zubr & Dikobraz“ či podobně? Logo může být nové spojující motivy obou současných. Vyjádřilo by to jak změnu tak i jednotu středisek.

2. Vlajka střediska.

Proč? Každé stř. Má ke své vlajce vybudovaný vztah a hrdost. Řešení? Možná by nebyl problém používat obě vlajky, a nebo vytvořit novou a tyto mít jako historický symbol pro zvláštní příležitost. Musí se domyslet

3. Tábořiště a Zubrovka

Kopretinová louka může být specifický oříšek pro stávající Zubry. Proč? 7 let vytrvalé práce a obětování není pro ty, kterých se to týká zanedbatelná věc. Je to doslova nedocenitelný „poklad“ střediska. Řešení? Já ho vidím ve 3 rovinách. První je v nás, Zubrech. Budovali jsme to vše pro další generaci dětí – skautů, ne pro sebe. Navíc si přiznejme, že mnohé je ještě nedodělané a v poslední době na dodělání sil nebylo. To se může změnit a okruh „zasloužilých“ se postupně rozrůst. Druhá rovina je „správcovství“. Tady myslím není problém – je to o lidech, a současný stav může dobře fungovat dál, pokud se to nedomluví jinak. Třetí je rozhodování kdo na Kopretinku pojede na tábor, přesněji „kdo má přednostní právo“. K tomuto mne nenapadá nic jiného než konstatování, že se včas otevřeně musí ladit plány oddílů na tábor na další rok. Věřím, že se řešení vždy najde. Vezměme to i pozitivně. Stř. Díkobraz má určitě více kontaktů na další tábořiště, a toho se dá využít ke změně prostředí. Každopádně je toto citlivé téma.

4. Složení spojené střediskové rady

Proč? Nemyslím si že toto bude vážný problém, ale obava z převahy v řízení býv. činovníků jednoho střediska u někoho být může. Řešení: Tomu se dá předejít např. .dohodou pro počáteční období po spojení středisek typu: VS ze stř. A, ZVS stř. B, účetní stř. A, pokladní stř. B, hospodář stř. A, zástupce hosp stř. B, atp.

Osobně si myslím, že (pokud o to obě střediska budou stát) proces jednání o spojení může začít relativně brzy a nic tomu nebrání. Ale to je jen můj osobní názor.

Kobra

Vyhlašování
výsledků
místního kola
ZVAS

Pár osobních slov na závěr ...

Na podzim jsem sdělil střediskové radě své rozhodnutí odejít z vedení střediska.

To rozhodnutí nebylo jednoduché, byť je pro mne nutné a myslím logické.

Vzhledem k mému povolání a časovému zaneprázdnění jsem před lety převzal středisko s vědomím, že to mohu zvládnout jen s dobrým a silným „týmem“ ve středisku. Podle mého názoru se to dařilo, a zvládli jsme mnohé organizačně nebo pracovní náročné akce (základna na Kopretinové louce, výstavy a oslavy výročí, závody, akce pro veřejnost, tabule na Zámeček atd) a bylo to hlavně tím, že jsem se vždy mohl o mnoho z Vás opřít a myslím že jsme se dobře doplňovali. Jak už to bývá, osud některé z těchto lidíček odnáší pryč nebo za jinými povinnostmi a na jejich místa se mi nedaří najít plnohodnotnou náhradu podle mých osobních představ.

Je nutné hledat u mladších, kteří si postupně najdou svůj způsob vedení a spolupráce, a k tomu je potřebné jim dát jasný signál a prostor. Bylo by asi naivní si myslet že to půjde hned, a je pravděpodobné, že středisková rada která se utvoří po letošním sněmu se bude dál profilovat, pokud nedojde ke spojení středisek. A v tomto nadcházejícím přechodném období je myslím právě teď povinností nás činovníků najít vhodnou formu a pomáhat radě zabezpečit to, na co zatím nebude mít zkušenosti a síl. Dvojnásob pro nás odrostlejší platí heslo „Sloužím“.

Chtěl bych poděkovat Vám všem, kteří jste ochotně podle svých sil přispěli k tomu o čem píší výše. Díky patří především mým „pravým rukám“ Šroubkovi, Benymu, Silvě, Čvachtovi, Bonzovi, Mirkovi, Jirkovi, Fousovi, Montymu, Krtkovi za podporu a oporu kterou jsem od nich měl, a tímto nepodceňuji práci všech ostatních. Díky Oldskautům ze mnohdy nenápadnou ale silnou pomoc při závodech a akcích, díky vedoucím oddílů a rádcům za jejich práci v družinách a oddílech což je základním smyslem skautingu.

Kobra

Zubrovka

Zimní
táboření
v Tatenicích

